

Прѣдсѣд.: Свидѣтель Лулчо Гуговъ! Вий сте повикани, макаръ и безъ клѣтва, да раскажете по съвѣсть право всичко, което знаете по това дѣло, безъ да се отклонявате отъ нѣщо. Раскажете каквото знаете по дѣлото.

Свид. Лулчо Гуговъ: Не зная нищо.

Подсѣд. Джуджевъ: Прѣзъ 1890 година билъ ли е свидетеля въ София и прѣзъ кое врѣме?

— Билъ съмъ прѣзъ Май м-цъ.

— Когато съмъ го намѣрилъ на Златишкия ханъ, поканилъ ли ме е да отидемъ да търсимъ нѣкой неговъ приятель и завелъ ли ме е при Никола Митакوفъ да ме запознае съ него?

— Тогава се виждахме съ Никола Митакوفъ и Джуджевъ бѣше тамъ, до кѣщата на Начева бѣше. Питавъ го познавате ли се, каза, познава ме се отъ по напредъ. Пихме ракия и си отидохме. Маяхъ се единъ или два дена и се върнахъ у дома си.

— Колко врѣме сме стояли прѣдъ Митакова?

— Имаше единъ часъ или $1\frac{1}{2}$ часъ. Имаше Ихтиманци и говоряха за дърва. Помня пихме ракия и ядохме краставица мезе.

(Свид. Илия Георговъ дохожда).

Прѣдсѣд.: Илия Георговъ! Вий се викате въ качество на свидетель. Вий не сте давали клѣтва, но ще раскажете право, каквото знаете по настоящето дѣло.

Свидѣт. Илия Георговъ: Когато е станало произшествието азъ не бѣхъ тукъ.

Прѣдсѣд.: (Къмъ свидетеля): Срѣщали ли сте се съ Лепавцева?

— Не съмъ се срѣщалъ.

— Знаяхте ли се съ Лепавцева?

— Знаяхъ се.

— Прѣзъ врѣмето когато дойдохте отъ Германия не се ли срѣщавате?

— Не съмъ се срѣщалъ.

— Значи не могло да бѣде дума за заговоръ.

Защит. А. Константиновъ: Говорилъ ли е на Тюфекчиева и Китанчева за заговора?

— Не.

— Поръчвалъ ли е на Китанчева да прѣдаде нѣкакви думи на Лепавцева?